

<i>Rodzaj dokumentu:</i>	Aneks do <i>Informatora o egzaminie maturalnym z języka łacińskiego i kultury antycznej</i> obowiązujący w roku szkolnym 2020/2021
<i>Egzamin:</i>	Egzamin maturalny
<i>Przedmiot:</i>	Język łaciński i kultura antyczna – poziom rozszerzony
<i>Termin egzaminu:</i>	Termin główny – maj 2021 r. Termin dodatkowy – czerwiec 2021 r.
<i>Data publikacji dokumentu:</i>	28 grudnia 2020 r.

Na podstawie § 11kzu rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 20 marca 2020 r. w sprawie szczególnych rozwiązań w okresie czasowego ograniczenia funkcjonowania jednostek systemu oświaty w związku z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19¹ w **Informatorze o egzaminie maturalnym z języka łacińskiego i kultury antycznej od roku szkolnego 2014/2015**² wprowadza się następujące zmiany.

	1	Nr stron w Informatorze	Zakres zmiany
		Cały dokument	Zmiana podstawy przeprowadzania egzaminu

1. W roku 2021 egzamin maturalny z języka łacińskiego i kultury antycznej jest przeprowadzany na podstawie **wymagań egzaminacyjnych** określonych w załączniku 2 do rozporządzenia Ministra Edukacji i Nauki z dnia 16 grudnia 2020 r.³, zwanych dalej „wymaganiami egzaminacyjnymi”.
2. Wymagania egzaminacyjne są podane poniżej.

Ogólne wymagania egzaminacyjne

I. Odbiór wypowiedzi i wykorzystanie zawartych w nich informacji.

Zdający wykorzystuje znajomość języka łacińskiego do rozumienia i rozpoznawania sensu tekstów oraz zapoznaje się z kulturą i tradycją antyczną; w zakresie języka rozpoznaje formy morfologiczne, konstrukcje składniowe, dokonuje transformacji gramatycznych oraz zapoznaje się z terminologią pochodzenia łacińskiego; zapoznaje się ze słownictwem w stopniu umożliwiającym rozumienie tekstów autorów rzymskich.

II. Tworzenie wypowiedzi – przekład na język polski.

Zdający wykorzystuje język łaciński do sprawnego posługiwania się językiem polskim; redaguje tekst poprawny stylistycznie.

III. Analiza i interpretacja tekstów kultury.

Zdający odkrywa wpływ antyku na współczesną kulturę europejską, zwłaszcza polską; dostrzega antyczne źródła cywilizacji i kultury, samodzielnie analizuje treści zawarte w tekstach łacińskich i w przekładzie, interpretuje fakty, selekcjonuje wiadomości.

Szczegółowe wymagania egzaminacyjne

1. Odbiór wypowiedzi i wykorzystanie zawartych w nich informacji. Zdający:

- 1) rozpoznaje formy morfologiczne (formy fleksyjne rzeczowników deklinacji 1–5 oraz przymiotników deklinacji 1–3; nieregularności w odmianie rzeczowników; formy fleksyjne i zasady użycia zaimków; formy i zasady użycia przymiotników zaimkowych; liczebniki główne i porządkowe; przysłówki utworzone od przymiotników deklinacji 1–3; regularne i nieregularne stopniowanie przymiotników i przysłówek; stronę

¹ Dz.U. poz. 493, z późn. zm., w szczególności rozporządzenia Ministra Edukacji i Nauki z dnia 16 grudnia 2020 r. zmieniającego powyższe rozporządzenie (Dz.U. poz. 2314).

² Dokument jest dostępny pod adresem:

https://cke.gov.pl/images/EGZAMIN_MATURALNY_OD_2015/Informatory/2015/Jezyk-lacinski-i-kultura-antyczna.pdf

³ Dz.U. poz. 2314.

czynną i bierną czasowników we wszystkich czasach w indykatiwie i koniunktiwie; infinitivus activi i passivi praesentis, perfecti; participia (praesentis activi i perfecti passivi); czasowniki nieregularne; deponentia; czasowniki złożone) oraz ich funkcje semantyczne i zastosowanie składniowe;

- 2) identyfikuje charakterystyczne dla łaciny konstrukcje składniowe: szyk zdania; struktura składniowa zdania w stronie czynnej i biernej; funkcje składniowe i semantyczne rzeczownika w poszczególnych przypadkach; funkcje składniowe i semantyczne nieosobowych form czasownika (infinitivus activi i passivi praesentis, perfecti, participium praesentis activi i perfecti passivi); konstrukcje składniowe charakterystyczne dla łaciny: accusativus cum infinitivo, nominativus cum infinitivo, accusativus oraz nominativus duplex, dativus possessivus, ablativus absolutus; składnia nazw miast; consecutio temporum; zdania podrzędne z indykatiwem i koniunktiwem;
- 3) dokonuje transformacji gramatycznych: odmienia rzeczowniki, przymiotniki; stopniuje przymiotniki i przysłówki; tworzy formy czasownikowe w czasach głównych i historycznych, w trybach, stronach i liczbach; dokonuje transformacji gramatycznych w zakresie konstrukcji składniowych (accusativus cum infinitivo, nominativus cum infinitivo, accusativus oraz nominativus duplex, dativus possessivus, ablativus absolutus);
- 4) wymienia wyrazy pochodzenia łacińskiego funkcjonujące jako terminy w różnych dziedzinach; dostrzega związki języka polskiego z językiem łacińskim; wyjaśnia etymologię wyrazów w języku polskim, opierając się na leksyce łacińskiej;
- 5) wykorzystuje wiedzę o antyku do odczytywania sensu tekstów łacińskich i w przekładzie dotyczących mitów antycznych, sztuki oraz architektury Greków i Rzymian, filozofii, życia politycznego (ustrój Aten, Sparty, Rzymu), literatury greckiej (gatunki literackie oraz najwybitniejsi przedstawiciele okresu archaicznego i klasycznego), literatury rzymskiej (gatunki literackie i najwybitniejsi przedstawiciele literatury okresu republiki i augustowskiego), wybranych zagadnień z życia codziennego Greków i Rzymian (rodzina, dom, dzień powszedni Rzymianina, szkoła, teatr, igrzyska, termy);
- 6) wyjaśnia związki kultury europejskiej, zwłaszcza polskiej, z kulturą antyczną – odniesienia do antyku zawarte w najwybitniejszych dziełach literatury, sztuki i architektury europejskiej, elementy prawa rzymskiego, różne postawy wobec państwa w starożytności;
- 7) wskazuje najważniejsze osiągnięcia kultury antycznej – prawo rzymskie, tragedia grecka, nauka i wynalazki w starożytności, postawy obywatelskie.

2. Tworzenie wypowiedzi. Zdający:

- 1) dokonuje samodzielnego przekładu na język polski łacińskiego tekstu, korzystając ze słownika łacińsko-polskiego, oddaje w przekładzie ogólny charakter i funkcję tłumaczonego tekstu; znajduje właściwe polskie odpowiedniki leksykalne dla łacińskich wyrazów i struktur; stosuje poprawne techniki przekładu; redaguje przekład spójny i poprawny stylistycznie;
- 2) tworzy wypowiedzi z wykorzystaniem popularnych łacińskich terminów z różnych dziedzin;
- 3) wykorzystuje posiadaną wiedzę z zakresu kultury antycznej do sporządzenia przekładu.

3. Analiza i interpretacja tekstów kultury. Zdający:

- 1) dostrzega antyczne źródła konkretnych zjawisk naszej cywilizacji i kultury – samodzielnie analizuje i syntetyzuje treści zawarte w tekstach łacińskich i w przekładzie; interpretuje fakty i zdarzenia historyczne; selekcjonuje wiadomości i je wykorzystuje do wykonania postawionych zadań;
- 2) integruje wiedzę z różnych dziedzin do wyrażania i uzasadniania swojego punktu widzenia (język, zjawiska społeczne i polityczne, geografia świata antycznego, wydarzenia z dziedziny kultury).

	2	Nr strony w Informatorze	Zakres zmiany
		10	Zmiana formuły arkusza

Zgodnie z wymaganiami egzaminacyjnymi dopuszcza się zastosowanie w pierwszej części arkusza (przekład tekstu łacińskiego na język polski) tekstów nieoryginalnych.

	3	Nr stron w Informatorze	Zakres zmiany
		13–56	Anulowane zadania

Z powodu niezgodności treści zadania z wymaganiami egzaminacyjnymi anuluje się następujące zadania:

I. Zadania do części pierwszej: przekład tekstu łacińskiego na język polski i zadania sprawdzające znajomość realiów historyczno-kulturowych

1. Tekst 2. (s. 26)

II. Zadania do części drugiej: test leksykalno-gramatyczny:

1. Zadanie 1. przykład 3. (s. 21)
2. Zadanie 4. przykład 2. (s. 22)
3. Zadanie 3. zdanie 2. i 3. (s. 32)

III. Zadania do części trzeciej: wypracowanie:

1. Zadanie 7. (s. 52)

IV. Zadania: związki kultury europejskiej, a zwłaszcza polskiej, z kulturą antyczną:

1. Zadanie 3. (s. 49)
2. Zadanie 4. (s. 50)